

som her er at tage. Her er paavist en Urigtighed i Regnskabet — der er ikke negtet Noget — og det er med Hensyn dertil, at Udvalget har foreslaaet, at Rigsdagen skal udtale en Del over den brugte Fremgangsmaade.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Men den ærede Ordfører maa altsaa, formener jeg, anerkjende, at der ikke vilde, naar man havde besluttet „ikke passerer“, kunne have flydt noget Ansvar af Beslutningen, at her altsaa kun er Tale om en Postering.

Ordføreren: Her er egentlig ikke Tale om nogen Postering, men om en Maade at føre Regnskab paa. Her er ikke Tale om Penge, for hvilke Ansvar kunde gjøres gjældende. Den ene Post er fremkommen paa den Maade, at man i Regnskabet fandt Oplysning om, at Udgiften, der var bevilget i 1856—57, ikke havde fundet Sted, men der var paa den Conto en Besparelse, saavidt jeg erindrer, af 15 Rd., og det er det, som har givet Anledning til Discussionen mellem Revisionen og Ministeriet. Hvorvidt nu denne Fremgangsmaade fra Ministeriets Side at føre Noget som Udgift i Regnskabet, der ikke er gaaet ud af Kassen, skulde kunne føre til noget Ansvar for Ministeriet, forekommer mig ikke at have Indflydelse paa Sagen. Hvorvidt man vilde gaae i saa Henseende, hvorvidt man kunde finde Grunde for at tage det allerhøieste Tilfælde, hvorvidt man kunde begrunde en Anklage mod en Minister, fordi han ikke havde ført eller ladet føre rigtigt Regnskab, det er et Spørgsmaal, som det forekommer mig ikke foreligger her. Her er kun Spørgsmaal, om Rigsdagen skal udtale sin Misbilligelse over den Maade, hvorpaa dette Regnskab er ført.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja, jeg formener dog, at det er klart, at Sagen bestaaer i, at de omhandlede Summer ere posterede i det ene Regnskab, istedetfor at de, ogsaa efter min Mening, rigtigt havde været posterede i det andet. Det er altsaa virkelig en Posteringsmaade. Jeg vilde kun gjøre opmærksom paa, at det maa

være klart, at Sagen bestaaer deri, at en Udgift, der virkelig har fundet Sted, er posteret i eet Regnskab, men at den rigtigere vilde have været posteret i et andet. Jeg skal anerkjende, at den saavel af Revisionen som af Udvalget yttrede Formening er rigtig, og jeg har heller ikke noget imod, at Landstinget tilkjendegiver, at det finder den brugte Fremgangsmaade urigtig — jeg har paa ingen Maade Noget derimod; det er ganske i sin Orden, at man tilkjendegiver det — men jeg ønsker dog, at det maa fremgaae klart, hvad det er, hvorefter der handles, at det kun handler om, at en Udgift, der virkelig er gjort, er posteret i et Regnskab, uagtet den rigtigere var posteret i et følgende Aars Regnskab.

Ordføreren: Det forekommer mig, at det ikke gaaer an at reducere Spørgsmaalet til Posteringen. Naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt Finantsloven har givet en Bevilling og det er klart, at denne Bevilling ikke er benyttet, kan jeg ikke anerkjende det for en simpel Postering, at man siger i Regnskabet: Vi have benyttet de bevilgede Penge, skjøndt det „ikke“ er skeet. Jeg mener, at det saameget mindre kan skee, som det i det ene Tilfælde er oplyst, at Hovedbogen var afluttet, og at alle Indtægter og Udgifter vare optagne paa Status, men at der, efterat Hovedbogen var afluttet, og Regnskabet var afgivet til Ministeriet, kom en Ordre fra Ministeriet, at dette Beløb, som ikke var udgivet, skulde opføres som udgivet. Det forekommer mig, at dersom man vilde kalde denne Fremgangsmaade en urigtig Postering, er man ikke inde paa den rigtige Vej. Jeg kan ikke erkjende, at det at føre til Udgift, hvad der ikke er udgaaet, er en Postering. Det er en urigtig Regnskabsføring. Det gaaer ikke an at lade Summer gaae over fra det ene Aar til det andet, uden at gjøre Regnskab for dem, og det er endel, man har gjort.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja, alt det fremgaaer jo ganske klart af Regnskabet. Der kan jo ikke her være Tale om, at der skulde være lagt fjerneste Dølgemaal paa den brugte Frem-